

Monika BUNDOVÁ, *Kavalířská cesta Leopolda Karla Viktorína z Windischgrätzu v letech 1737-1738*, České Budějovice 2015, Historický ústav Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, diplomová práce, 90 s. + 20 nestránkovaných příloh.

Posudek vedoucího diplomové práce

Odborné práce založené na výzkumu osobních (cestovních) deníků a korespondence patří zejména v posledním desetiletí k obvyklým postupům nejen středoevropské historiografie. Současně tvoří tradiční témata kvalifikačních prací studentů a studentek Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Zářným příkladem takového tvrzení je i předložená diplomová práce, která navazuje na bakalářskou práci Moniky Bundové o Gottliebu Amadeovi z Windischgrätzu. Svě pojednání autorka vystavěla na výzkumu osobní pozůstalosti Leopolda Karla Viktorína z Windischgrätzu, zejména jeho cestovním deníku z let 1737-1738, osobní korespondenci, účtech, otcovském naučení a některých dalších písemnostech. Ty se nacházejí ve Státním oblastním archivu Plzeň, pobočka Klášter u Nepomuku, Rodinný archiv Windischgrätzů.

Diplomová práce je rozdělena do tří obsáhlých kapitol. V prvních dvou oddílech Monika Bundová se znalostí relevantní domácí a především zahraniční literatury objasnila heuristické, koncepční i metodologické uchopení práce. Stranou pozornosti neponechala ani šlechtický rod Windischgrätzů a především osobnost Leopolda Karla Viktorína, který doposud stál spíše stranou zájmu historiků. Za jádro pojednání lze považovat třetí – nejrozsáhlejší – kapitolu (s. 25-76). Zde se autorka nejdříve detailně věnovala otázkám, které souvisely s personálním a finančním zajištěním vzdělávací cesty a organizací samotného průběhu putování. Dále zevrubně analyzovala jednotlivé aspekty každodenního života na kavalířských cestách – způsoby dopravy, dopravní prostředky, ubytování a stravu. Stranou pozornosti neponechala ani vnímání nebezpečí, času, krajiny a okolí, jímž mladý kavalír projížděl. Prolnutím sociologizujících a historickoantropologických přístupů se snažila poznat myšlení, chování a hodnotový žebříček barokního šlechtice. Ne nadarmo se pokusila odhalit, jakým způsobem raně novověký urozený jedinec vnímal kategorie prostoru a času.

Rozprava Moniky Bundové přináší množství cenných vědeckých poznatků o každodenním životě mladých kavalírů z českých zemí během vzdělávacích cest po jihozápadní Evropě a způsobech jejich sebeprezentace na prahu novověku. Je výsledkem samostatného badatelského úsilí a mimořádné péle. Z formálního hlediska se však autorka nevyvarovala několika syntaktických chyb, zejména v poznámkovém aparátu, a četných

překlepů. Dalším prohřeškem jsou nejednotné citační zásady literatury, zmatky v soupisu použitých pramenů a literatury (například nechápu, proč soupis pramenů umístila až za soupis literatury a internetových odkazů) a absence seznamu zkratk, které v poznámkovém aparátu hojně využívala (například odkazy na odborná periodika, archivní instituce). Z výše naznačených skutečností vyplývá, že diplomovou práci dokončovala ve značném chvatu. Proto diplomovou práci Moniky Bundové doporučuji k obhajobě a navrhuji ji ještě klasifikovat stupněm **v ý b o r n ě**.

České Budějovice 17. 8. 2015



PhDr. Rostislav Smíšek, Ph.D.